

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1015/2021
29.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Биждара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Ивица Јовановић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“ из Београда, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2684/2020 од 19.11.2020. године, у седници од 29.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2684/2020 од 19.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 2759/18 од 24.08.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке утврђено је према туженом да је ништав Споразум о накнади за експроприсано пољопривредно земљиште од 29.06.2012. године закључен између туженог и правног претходника тужилаца, којим је одређена висина накнаде за експроприсано земљиште, као супротан принудним прописима и јавном поретку. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиоцима исплати разлику између исплаћене накнаде за пољопривредно земљиште до припадајуће накнаде за преузето градско грађевинско земљиште кп .. у листу непокретности .. КО ..., износ од 1.147.392,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Тужбени захтев за исплату законске затезне камате почев од 27.09.2017. године до 23.08.2020. године одбијен је као неоснован. Ставом четвртим изреке тужени је обавезан да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 266.046,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2684/2020 од 19.11.2020. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом, у усвајајућем делу става трећег изреке и у ставу четвртим изреке.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаним чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној. Ревизијом се указује да су у побијаној пресуди погрешно примењене одговарајуће одредбе Закона о јавној својини и да није било законских услова за утврђење ништавости Споразума о накнади за експроприсано пољопривредно земљиште од 29.06.2012. године и указује се на потребу уједначавања судске праксе уз навођење првостепених и другостепених одлука у којима су судови различито поступали. Међутим, уз ревизију нису приложене судске одлуке на које се позива као примере неуједначене судске праксе, па је зато одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 13.03.2017. године а вредност предмета спора је 1.147.392,00 динара.

С обзиром да је ова вредност предмета спора очигледно испод ревизијског цензуса од 40.000 евра у динарској противвредности из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**